

Notatka z sesji Parlamentu Europejskiego

Przedmiotem obrad Parlamentu Europejskiego podczas sesji w Strasburgu w dniach 3-6 lipca 2017 r. były m.in.:

- [Nominacja Członka Komisji Europejskiej](#)
- [Pomoc finansowa dla Mołdawii](#)
- [Ułatwienia dla Ukrainy w handlu z Unią Europejską](#)
- [Pomoc dla zwolnionych górników w Hiszpanii](#)
- [Ogólnoeuropejskie ramy dot. obligacji zabezpieczonych](#)
- [Przeznaczenie nadwyżki budżetowej](#)
- [Podsumowanie prezydencji maltańskiej](#)
- [Przyszłość finansów UE do 2025 r.](#)
- [Plan obrony UE](#)
- [Program prac Komisji Europejskiej na rok 2018](#)
- [Prezentacja programu estońskiej prezydencji](#)
- [Rezolucja ws. zawieszenia negocjacji akcesyjnych z Turcją](#)
- [Powołanie komisji specjalnej ds. terroryzmu](#)
- [Zgody i rezolucje](#)

Po rozpoczęciu obrad w dniu 3 czerwca br. Parlament Europejski oddał hołd Simone Veil, zmarłej w dniu 30 czerwca br., pierwszej przewodniczącej Parlamentu Europejskiego wybranej w wyborach powszechnych. Veil była przewodniczącą Parlamentu Europejskiego w latach 1979 - 1982.

Nominacja Członka Komisji Europejskiej

W dniu 4 lipca 2017 r. Parlament Europejski zaakceptował **Mariję GABRIEL**, bułgarską poseł do Parlamentu Europejskiego na stanowisko komisarza ds. gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego. Za jej kandydaturą opowiedziało się 517 posłów, 77 było przeciwnych, a 89 wstrzymało się od głosu. Bułgaria od stycznia br. nie posiadała komisarza, po odejściu Kristaliny Georgiewej, wiceprzewodniczącej Komisji odpowiedzialnej za budżet i zasoby ludzkie, do Banku Światowego. Miejsce Georgiewej zajął Gunther Oettinger, którego zakres kompetencji przejmuje Gabriel.

Pomoc finansowa dla Mołdawii

W dniu 4 lipca 2017 r. Parlament Europejski przyjął 575 głosami za, przy 76 przeciw i 46 wstrzymujących się rezolucję ws. udzielenia pomocy makrofinansowej Republice Mołdawii w wysokości do 100 mln euro. 60 mln euro miałyby być udostępnione w formie pożyczek, a 40 mln euro w formie dotacji. Pomoc Unii Europejskiej zostanie przyznana na prośby Mołdawii z sierpnia i marca 2016 r. uzupełniając program pomocowy Międzynarodowego Funduszu Walutowego w wysokości 161,1 mln euro. Warunkiem uruchomienia pomocy będzie respektowanie wielopartyjnego systemu parlamentarnego, praworządności i praw człowieka. W czasie debaty nad wnioskiem **Valdis DOMBROVSKIS**, wiceprzewodniczący Komisji, zwrócił uwagę, że Mołdawia znalazła się w trudnej sytuacji w konsekwencji skandalu bankowego z 2014 r. Zaznaczył, że Mołdawia i UE ustaliły w 2016 r. harmonogram kluczowych reform, a nowy rząd realizuje reformy w sferze zarządzania publicznego i walki z korupcją. Przyznał jednak, że Komisja podzielała obawy Parlamentu w odniesieniu do korupcji, prania pieniędzy oraz realizacji umowy o stowarzyszeniu i dlatego popiera obecną wersję rezolucji, która kładzie nacisk na problemy tego kraju, które trzeba wyeliminować.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0283+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Ułatwienia dla Ukrainy w handlu z Unią Europejską

W dniu 4 czerwca 2017 r. Parlament Europejski 566 głosami za, przy 96 przeciw i 28 wstrzymujących się przyjął rezolucję o tymczasowych ułatwieniach handlowych dla Ukrainy, które są dodatkowe w stosunku do wynikających z umowy stowarzyszeniowej UE-Ukraina. Posłowie zmniejszyli wielkość dodatkowych kwot na niektóre produkty rolne, co było przedmiotem dyskusji na majowej sesji Parlamentu. Najważniejsze zmiany dotyczą kwot na:

- przetworzone pomidory - redukcja z 5 tys. do 3 tys. ton;
- pszenicę - redukcja ze 100 tys. do 65 tys. ton;
- kukurydzę - zmniejszenie z 650 tys. do 625 tys. ton;
- jęczmień - zmniejszenie z 350 tys. do 325 tys. ton.

Nie zdecydowano na dodatkowe preferencje dot. mocznika, uchylono natomiast cło na aluminium, barwniki, miedź, nawozy, obuwie, pigmenty oraz sprzęt do nagrywania dźwięku. Dodatkowa pomoc jest uzależniona od walki z korupcją.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0285+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Pomoc dla zwolnionych górników w Hiszpanii

W dniu 4 lipca 2017 r. Parlament Europejski przyjął 602 głosami za, przy 86 przeciw i 9 wstrzymujących się rezolucję ws. wniosku dot. decyzji Parlamentu i Rady o uruchomieniu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w związku ze zwolnieniami 339 pracowników w pięciu przedsiębiorstwach górniczych w Kastylii i Leonie. Pomoc wyniesie 1,002 mln euro.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0254+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Ogólnoeuropejskie ramy dot. obligacji zabezpieczonych

W dniu 4 lipca 2017 r. Parlament Europejski 543 głosami za, przy 99 przeciw i 56 wstrzymujących się przyjął rezolucję ws. ram dla obligacji zabezpieczonych. Zwraca w niej uwagę, że 90 % obligacji zabezpieczonych na świecie emitowanych jest w dziewięciu państwach europejskich, a w 2015 r. kwota wynikających z nich zobowiązań wyniosła ponad 2000 mld euro. Mając na uwadze, że rynek ten dobrze funkcjonuje i finansuje obecnie ok. 20% europejskich kredytów hipotecznych uważa, że obowiązkowa harmonizacja krajowych modeli lub stworzenie jednego modelu europejskiego mogłaby spowodować perturbacje na rynkach finansowych. Uważa, że ewentualne europejskie ramy powinny uwzględniać najlepsze praktyki i podkreśla, że w prawie UE nie ma uniwersalnej, precyzyjnej definicji obligacji zabezpieczonych. W związku z tym wzywa do opracowania dyrektywy UE, jasno rozróżniającej dwa rodzaje istniejących obecnie obligacji zabezpieczonych: uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych oraz zwykłych obligacji zabezpieczonych. Jednocześnie w rezolucji przewiduje powstanie nowego instrumentu finansowego – europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0279+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Przeznaczenie nadwyżki budżetowej na uchodźców

W dniu 4 lipca 2017 r. Parlament Europejski 556 głosami za, przy 79 przeciw i 61 wstrzymujących się przyjął rezolucję ws. korekty budżetu na 2017 r. Proponuje w niej przeznaczenie nadwyżki z roku budżetowego 2016 w wysokości 6,405 mld eur na uchodźców.

Wyjaśnia, że przyjęcie budżetu korygującego nr 2/2017 obniży udział składek z dochodu narodowego brutto państw członkowskich w budżecie Unii w 2017 r. o 6,405 mld eur. Parlament wzywa państwa członkowskie, aby wykorzystały okazję, którą stwarza powrót środków finansowych i dopełniły swoich zobowiązań dot. kryzysu uchodźczego wnosząc wkład na rzecz funduszy powierniczych Unii oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2017-0229+0+DOC+XML+V0//PL>

Podsumowanie prezydencji maltańskiej

Joseph MUSCAT, premier Malty, do najważniejszych osiągnięć prezydencji zaliczył doprowadzenie do pozytywnego końca eliminacji stawek roamingowych, zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online na rynku wewnętrznym oraz kwestii inicjatywy WiFi4EU. Innymi ważnymi kwestiami były: dyrektywa przeciwdziałająca unikaniu opodatkowania, mechanizmy rozstrzygania sporów podatkowych i lepsza ochrona pracowników przed substancjami rakotwórczymi. Zwrócił uwagę, że podczas prezydencji maltańskiej Unia przystąpiła do stambulskiej Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, dokonano postępów w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw gazu, utorowano drogę do G5 oraz osiągnięto porozumienie, co do zewnętrznych aspektów migracji tzn. Deklarację Maltańską. Przyznał jednak, że prezydencja nie zdołała uporać się ze wszystkimi wyzwaniami, do których zaliczył przede wszystkim migrację, a brak solidarnego rozwiązania tego problemu jest porażką Europy. Dodał, że potrzebna więcej przejrzystości finansowej organizacji pozarządowych zajmujących się migracją oraz przestrzegania zasady nieprowadzenia działań na libijskich wodach terytorialnych. Podkreślił pracę prezydencji maltańskiej ws. Brexitu, jednocześnie wzywając do refleksji, aby takie wydarzenie się więcej nie powtórzyło. Zaapelował o więcej aktywności UE w polityce zagranicznej, w tym polityce klimatycznej.

Jean-Claude JUNCKER, przewodniczący Komisji Europejskiej, wyraził oburzenie małą frekwencją posłów na sali. Powiedział, że „Parlament jest śmieszny”, gdyż tylko ok. trzydziestu posłów było obecnych podczas wystąpienia premiera Malty i dodał, że gdyby przemawiała kanclerz Merkel lub prezydent Macron sala byłaby pełna. W odpowiedzi na to przewodniczący TAJANI skwitował, że Komisja nie jest od kontrolowania Parlamentu, lecz odwrotnie.

David CASA, w imieniu Europejskiej Partii Ludowej, pochwalił prezydentkę za jej dokonania zauważając, że pozostała do wdrożenia dyrektywa o pracownikach delegowanych. Odnosząc się do polityki krajowej zwrócił uwagę na zaangażowanie partii premiera w sprawę tzw. „Panama papers”.

Alfred SANT, w imieniu Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów, zwrócił uwagę, że prezydencja się odbyła sprawnie mimo zarzutów dot. praworządności na Malcie.

Helga STEVENS, w imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, pozytywnie się wypowiedziała nt. zaangażowania prezydencji w zmniejszenie napływu nielegalnych migrantów i poparła pomoc dla libijskiej straży przybrzeżnej. Pochwaliła rozpoczęcie prac nad unijnym systemem informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i wyraziła nadzieje, że estońska prezydencja będzie kontynuowała prace mające na celu program dobrowolnych powrotów.

Ryszard CZARNECKI, z Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, do plusów maltańskiej prezydencji zaliczył deklarację w sprawie zewnętrznego wymiaru polityki migracyjnej Unii Europejskiej, pełne wykorzystywanie potencjału jednolitego rynku i kwestię roamingu. Za minus uznał propozycje w sprawie dyrektywy dot. delegowania pracowników w ramach świadczenia usług i dodał, że jest to preferowanie krajów bogatych kosztem krajów biednych.

Maite PAGAZAURTUNDÚA RUIZ, w imieniu Grupy Porozumienia Liberałów i Demokratów na rzecz Europy, powiedziała, że „mała wyspa nie bała się dużej odpowiedzialności” i doprowadziła do końca porozumienie o Prokuraturze Europejskiej, mimo że jej rząd się za nią nie opowiadał. Mówiąc o migracji i zapowiedziach zamknięcia przed migrantami włoskich portów i austriackiej granicy, powiedziała, że nie jest to porażka Malty lecz całej Europy.

Neoklis SYLIKOTIS, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/ Nordycka Zielona Lewica, wezwał o odejście od neoliberalnej polityki, która prowadzi do budowy „Fortecy Europa” i służy jedynie korporacjom międzynarodowym.

Philippe LAMBERTS, w imieniu Grupy Zielonych / Wolne Przymierze Europejskie, skrytykował prezydencję za brak stanowiska ws. sprawiedliwości podatkowej, co jego zdaniem jest skutkiem tego, że Malta jak i państwa Beneluksu jest rajem podatkowym dla organizacji międzynarodowych i w świetle treści „Panama papers” poddał w wątpliwość wiarygodność premiera Malty.

Przyszłość finansów UE do 2025 r.

W dniu 4 lipca 2017 r. odbyła się debata nt. **„Dokumentu otwierającego debatę nt. przyszłości finansów UE”**, który jest jednym z pięciu dokumentów wyjaśniających do „Białej Księgi nt. przyszłości Europy” przedstawionej przez przewodniczącego Jean-Claude’a Junckera w dniu 1 marca 2017 r., Komisja zwraca uwagę na lukę w budżecie UE, którą spowoduje wyjście Wielkiej Brytanii z UE, oraz pojawienie się nowych priorytetów. Skutkiem tego trzeba będzie dokonać trudnych wyborów priorytetów, mając na uwadze kurczący się budżet

i ambicje polityczne Unii. W dokumencie przedstawionych zostało pięć wariantów przyszłości finansów UE:

- **Kontynuacja:** z uwagi na Brexit i nowe priorytety UE-27 przeznacza mniej środków na politykę spójności i Wspólną Politykę Rolną w ramach, której UE będzie wspierać tylko rolników w szczególnie trudnych warunkach (małe gospodarstwa, obszary górzyste i słabo zaludnione) oraz inwestować w rozwój obszarów wiejskich. W ramach polityki spójności będzie mniej inwestycji dla wszystkich regionów, co spowoduje konieczność wyższego poziomu współfinansowania krajowego. Nowe priorytety to bezpieczeństwo, migracje, kontrola graniczna i obronność. Dochody UE - opłaty, kary, grzywny, likwidacja rabatów i korekt;
- **Mniej wspólnych działań:** przy znacząco ograniczonym budżecie znacznie ograniczone zostają kwoty na WPR i politykę spójności, w której wspierane będą tylko państwa objęte polityką oraz współpraca transgraniczna. W tym wariantcie UE

nie finansuje nowych priorytetów oraz kończy finansowanie programów Erasmus, dot. badań naukowych i innowacji, pomocy najbardziej potrzebującym etc. Dochody UE - obecny system bez rabatów;

- **Niektóre państwa robią więcej:** relatywnie mniej środków na rolnictwo i spójność. Wydatki na wzmocnioną współpracę (np. Prokuratura Europejska) finansowane z budżetu UE oraz na stabilizację makroekonomiczną strefy euro (ochrona inwestycji, fundusz „na czarną godzinę”, „ubezpieczenie od bezrobocia”. Dochody UE - jak dotychczas, przy czym nowe polityki byłyby finansowane przez państwa członkowskie. Ewentualne nowe podatki np. podatek od transakcji finansowych stanowiłyby zasoby własne UE.
- **Radykalna zmiana koncepcji:** przy mniejszym budżecie UE-27 ograniczyłaby udział polityki spójności i Wspólnej Polityki Rolnej na rzecz priorytetów o bardzo dużej „europejskiej wartości dodanej”. Oznacza to ograniczenie płatności bezpośrednich, wsparcie jedynie regionów uboższych i współpracy transgranicznej oraz finansowanie nowych priorytetów takich jak bezpieczeństwo, obronność, czy Agencja ds. zwalczania terroryzmu. Innymi priorytetami byłoby wzmocnienie inteligentnego transportu, inteligentnych sieci energetycznych oraz badań naukowych. Dochody UE -uproszczenie obecnego systemu poprzez zniesienie wszystkich rabatów oraz reforma lub zniesienie zasobów własnych opartych na VAT. Ewentualne nowe podatki (ekologiczny, od transakcji finansowych, wspólnej skonsolidowanej podstawy podatkowej osób prawnych) stanowiłyby zasoby własne UE.
- **Znacznie więcej wspólnych działań:** UE-27 zwiększa znacząco budżet poprzez gruntowną reformę swoich dochodów poprzez m.in. wprowadzenie nowych podatków europejskich i wliczenie opłat do przychodów własnych. W takim scenariuszu UE przeznaczałaby więcej środków na Wspólną Politykę Rolną, utrzymałaby politykę spójności ze wzmocnionymi wymiarami: społecznym, współpracy terytorialnej i miejskim. Większy budżet pozwoliłby na finansowanie m.in. nowych priorytetów o wysokiej wartości dodanej, wspólną politykę w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności, zamówień publicznych oraz w pełni funkcjonującego budżetu strefy euro.

Günther OETTINGER, komisarz ds. budżetu i zasobów ludzkich, zwrócił uwagę, że wraz z opublikowaniem Białej Księgi nt. przyszłości UE i pięciu dokumentów wyjaśniających, a przede wszystkim dotyczącego finansów, rozpoczyna się dyskusja nt. przyszłych Wieloletnich Ram Finansowych rozpoczynających się w 2021 r., podczas gdy wniosek w tej sprawie zostanie przedstawiony do 2018 r. Komisarz zwrócił uwagę, że w następnych WRF zmieniają się kwoty na poszczególne cele, a spowodowane to będzie brakiem składki brytyjskiej. Po wyjściu Wielkiej Brytanii z UE powstanie luka w wysokości 12 mld euro, a Unia dodatkowo będzie musiała stawić czoła nowym wyzwaniom, takim jak migracje, zwiększenie ochrony i kontroli granic oraz wspólna polityka obronna. W tym kontekście zwrócił uwagę na możliwość zwiększenia środków własnych UE oraz likwidację pozostałych istniejących rabatów i korekt w odniesieniu do składek państw członkowskich.

José Manuel FERNANDES, w imieniu Europejskiej Partii Ludowej, zaapelował o większe nakłady na zatrudnienie ludzi młodych, badania i innowacje, rolnictwo i rybołówstwo, kulturę, edukację, komunikację i dostępność wody. Opowiedział się za przekazaniem środków

z grywnien do budżetu Unii Europejskiej oraz poparł pomysł likwidacji pozostałych istniejących rabatów.

Eider GARDIAZABAL RUBIAL, w imieniu Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów, podkreśliła, że oczekiwania obywateli Europy powinny znaleźć odbicie w nowych ramach finansowych UE. Powiedziała, że to Europa musi się zająć uchodźcami, gdyż nie chcą tego zrobić państwa członkowskie. Europa musi też być liderem w walce ze zmianami klimatu. Do innych priorytetów zaliczyła zapewnienie perspektyw młodzieży oraz „europeizację” polityki bezpieczeństwa i obrony. Mimo nowych wyzwań Europa musi też w 100% dalej finansować Wspólną Politykę Rolną, aby zapewnić produkty rolne wysokiej jakości w przystępnych cenach, oraz politykę spójności. Mówiąc o nowych źródłach przychodów, zaapelowała o wprowadzenie podatku od transakcji finansowych, europejskiego podatku od przedsiębiorstw oraz o walkę z oszustwami finansowymi. Jej zdaniem grywny, które Komisja Europejska nakłada na przedsiębiorstwa, które UE naruszają przepisy o konkurencyjności, powinny również zasilić budżet UE.

Zbigniew KUŹMIUK, w imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, podkreślił, że sugerowane, w związku z Brexitem, cięcia wydatków budżetowych są nie do przyjęcia dla większości krajów Europy Środkowo-Wschodniej, gdyż dotyczyłyby

najważniejszych unijnych polityk: polityki spójności oraz Wspólnej Polityki Rolnej. Dodał, że takie ograniczenia wydatków z budżetu Unii są złamaniem zasady, że bardziej rozwinięte kraje Unii wpłacają do budżetu środki finansowe w zamian za nieograniczony dostęp do 150 milionów konsumentów krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Jego zdaniem propozycje cięć środków na WPR wydają się wręcz próbą sabotowania ich realizacji, gdy już w obecnej perspektywie finansowej zostały zmniejszone o 11%, tj. o 48 miliardów euro przez nałożenie na rolnictwo dodatkowych zadań w zakresie ochrony środowiska, klimatu, krajobrazu i zapewnienia bioróżnorodności.

Gérard DEPRez, w imieniu Grupy Porozumienia Liberatów i Demokratów na rzecz Europy, powiedział, że dostęp do funduszy europejskich powinien być uzależniony od przestrzegania wartości podstawowych Unii Europejskiej. Poparł również pomysł utworzenia funduszy stabilizacji makroekonomicznej, poszerzenie środków własnych UE oraz likwidację rabatów. Opowiedział się przeciw łączeniu wysokości PKB poszczególnych państw z wysokością składki.

Xabier Benito ZILUAGA, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/ Nordycka Zielona Lewica, powiedział, że chociaż Brexit oznacza uszczuplenie budżetu UE o ok. 7%, to nie może być to pretekstem do dalszych programów oszczędnościowych, deregulacji i prywatyzacji.

Jordi SOLÉ, w imieniu Grupy Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie, zaapelował o zwiększenie inwestycji ekologicznych do pułapu 20%, a po stronie przychodów wezwał do likwidacji wszystkich rabatów i korekt. Zaproponował odejście od obecnego systemu składek opartych o dochód narodowy brutto na rzecz budżetu bardziej autonomicznego wobec składek państw członkowskich.

Marco VALLI, w imieniu Grupy Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej, zwrócił uwagę na wagę środków własnych UE, gdyż w przypadku dalszych programów oszczędnościowych, wiele państw popadnie w recesję i nie będzie można ich prosić o zwiększenie składek.

Marco ZANNI, w imieniu Grupy Europa Narodów i Wolności, skrytykował Komisję za opracowywanie, jego zdaniem pozbawionych znaczenia, dokumentów refleksyjnych których celem jest tworzenie pozorów demokracji i wrażenia, że prawdziwe decyzje nie zostały jeszcze podjęte. Jego zdaniem w obliczu Brexitu wydatki w kolejnych WRF nie powinny

rosnąć, lecz zostać zmniejszone. Opowiedział się przeciw zwiększeniu „środków własnych” poprzez tworzenie nowych „zamaskowanych” podatków.

W czasie debaty **Jan OLBRYCHT**, z Europejskiej Partii Ludowej, zwrócił uwagę, że dokument Komisji powstał z myślą o rozpoczęciu debaty wśród rządów państw członkowskich nt. przyszłego finansowania. Dokument stawia podstawowe pytanie: czy jesteśmy w stanie zrobić więcej za mniej pieniędzy i czy jest to w ogóle wykonalne? Pierwsza reakcja Parlamentu Europejskiego po zapoznaniu się z dokumentem brzmi: nie da się zrobić więcej za mniej pieniędzy. Z tego powodu Parlament Europejski jest za zmianą podejścia do finansowania Unii Europejskiej.

Janusz LEWANDOWSKI, z Europejskiej Partii Ludowej, stwierdził, że projektowanie i uzgadnianie wieloletnich ram finansowych, nigdy nie jest „*business as usual*” i dodał, że perspektywa 2007–2013 uwzględniała finansowe skutki historycznego rozszerzenia Unii Europejskiej, a obecna perspektywa finansowa powstawała w cieniu wielkiego kryzysu gospodarczego pod presją premiera Camerona na redukcję budżetu, żeby uniknąć Brexitu. Powiedział, że przyszły budżet jest niewiadomą, bo ciężko go układać nie wiedząc, jak będzie wyglądać porozumienie finansowe z Wielką Brytanią. Za sensowne uznał opóźnienie jego przedłożenia przez Komisję na rok przyszły.

Czesław SIEKIERSKI, z Europejskiej Partii Ludowej, zwrócił uwagę na trudną sytuację rolnictwa. Nie dość, że w obecnej perspektywie finansowej budżet na rolnictwo został obniżony o 11,5 %, tj. o 48 mld euro, to średnie dochody rolników spadły poniżej 50 % w porównaniu do innych grup zawodowych, drastycznie maleje liczba młodych rolników, a wieś się wyludnia. Dodał, że liberalizacja handlu zewnętrznego często pogarsza pozycję konkurencyjną rolników. Podkreślił, że państwa, które przystąpiły do Unii po 2004 roku nadal potrzebują znacznego wsparcia modernizacji rolnictwa. Zwrócił uwagę na bezpieczeństwo żywnościowe i możliwość tworzenia nowych miejsc pracy w rolnictwie.

Günther OETTINGER, komisarz ds. budżetu i zasobów ludzkich, powiedział, że wiele państw członkowskim jest za niezapełnianiem luki po Brexicie w budżecie UE. Dodał, że bez względu na rozwój wypadków należy zachować w niezmienionym poziomie obydwie filary Wspólnej Polityki Rolnej oraz politykę spójności. Podkreślił, że WPR jest jedyną polityką wspólnotową dot. ważnego sektora, a polityka spójności pozwala na wzmocnienie regionów i przybliżenie ich poziomu rozwoju do średniej unijnej.

Plan obrony UE

W dniu 4 lipca 2017 r. odbyła się debata nt. **„Dokumentu otwierającego debatę na temat przyszłości europejskiej obronności”**, który jest jednym z pięciu dokumentów wyjaśniających do „Białej Księgi nt. przyszłości Europy” przedstawionej przez przewodniczącego Jean-Claude’a Junckera w dniu 1 marca 2017 r. Komisja kreśli w nim trzy niewykluczające się scenariusze współpracy państw członkowskich UE w obszarze bezpieczeństwa i obrony pod kątem zwiększenia zdolności obronnych Europy do 2025 r.

Pierwszy scenariusz **„Współpraca w zakresie bezpieczeństwa i obrony”** przewiduje częstsze unijne misje wojskowe podobne do obecnych misji UE, które koordynowane byłyby z kwatery w Brukseli. Państwa członkowskie pogłębiłyby współpracę w obronie przed atakami hybrydowymi w cyberprzestrzeni. Odbywałyby się ona na podstawie każdorazowo zawieranych porozumień. Współpraca z NATO pozostałaby na niezmiennym poziomie.

Scenariusz **„Podział zadań w zakresie bezpieczeństwa i obrony”** przewiduje, że państwa członkowskie UE będą dzieliły się zadaniami, jak również środkami operacyjnymi i kosztami w dziedzinie obronności. Unia bardziej się zaangażuje w ochronę państw członkowskich, w tym bezpieczeństwa cybernetycznego, obronę granic i zwalczanie terroryzmu. Państwa członkowskie będą wymieniać się danymi wywiadowczymi i nie będą powielać swoich działań. Zaangażują się za to w wielonarodowe projekty obronne. Scenariusz przewiduje wspólne planowanie i struktury dowodzenia, kształcenie wojskowe i manewry na wielką skalę.

W konsekwencji UE zwiększy zdolność przerzucania sił zbrojnych pod kątem realizacji unijnych misji cywilnych i wojskowych w regionach graniczących z UE. Ponadto zacieśniona zostanie współpraca z NATO.

Trzeci scenariusz **„Wspólna obrona i bezpieczeństwo”** przewiduje stworzenie wspólnej obrony na podstawie art. 42 Traktatu UE (stałej współpracy strukturalnej), co doprowadziłoby do większego zintegrowania wojsk państw członkowskich, wspólnego planowania awaryjnego, regularnych wspólnych manewrów i szkoleń w Europejskich Kolegiach Obrony. Wspólne programy obronne byłyby finansowane z Europejskiego Funduszu Obronnego. Ponadto powstałaby europejska agencja badań nad obronnością, wspierająca innowacje w obronności. W konsekwencji powstałby europejski rynek obronny. Unia byłaby gotowa do

działań bojowych wobec grup terrorystycznych oraz operacji morskich we wrogim środowisku. Grupy bojowe UE zostałyby przekształcone w siły szybkiego reagowania. Odnośnie współpracy z NATO scenariusz przewiduje, że „obrona Europy stanie się wzajemnie wzmacniającym się obowiązkiem UE i NATO”.

Europejski Fundusz Obrony ma pozwolić państwom członkowskim na wspólne nabywanie technologii wojskowych i wyposażenia, wspierać badania naukowe w sektorze obronnym i wspólny rozwój zdolności obronnych. W jego skład wchodzi dwa elementy: badania naukowe oraz rozwój i nabywanie.

Od 2017 r. Unia Europejska zaproponuje granty na wspólne badania naukowe w priorytetowych obszarach ustalonych przez państwa członkowskie takich jak: elektronika, metamateriały, oprogramowanie szyfrujące, robotyka, systemy bezzałogowe w marynarce wojennej, systemy indywidualnego wyposażenia żołnierzy. Finansowanie w 2017 r. będzie wynosić 25 mln euro, do 2019 r. 65 mln euro, a po 2020 r. 500 mln euro rocznie na podstawie unijnego programu badań, który zostanie przedstawiony w 2018 r.

Państwa członkowskie będą mogły pogłębiać wspólny rozwój i nabywanie wyposażenia obronnego przy wsparciu finansowym Unii, które będzie się kształtować na poziomie 500 mln euro w 2019 i 2020 r. w ramach programu dot. obrony i rozwoju innowacyjnej bazy przemysłowej. Po 2020 r. finansowanie wzrośnie do 1 mld eur rocznie i ma być dźwignią dla finansowania przedsiębiorstw państw członkowskich, które może wygenerować całkowite inwestycje w obronność na poziomie 5 mld eur rocznie.

Celem Funduszu jest współpraca głównie z małymi i średnimi przedsiębiorstwami.

Federica MOGHERINI, Wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, powiedziała, że praca nad wzmocnieniem wymiaru obronnego UE zaczęła się z publikacją w ubiegłym roku Globalnej Strategii UE. Podkreśliła, że UE potrzebuje wymiaru obronnego, aby stawić czoła nowym wyzwaniom, a proponowane działania mają być prowadzone w pełnej współpracy z NATO w kontekście deklaracji UE-NATO podpisanej w Warszawie. Zaznaczyła, że celem nie jest militaryzacja UE, lecz pomoc państwom członkowskich w skuteczniejszym zarządzaniu zakupami sprzętu wojskowego. Jest taka potrzeba, bo chociaż Europa wydaje na obronność 50% tego, co Stany Zjednoczone to wydajność tych inwestycji wynosi jedynie 15%. Mogherini zapowiedziała szereg działań:

- wzmocnienie koordynacji narodowych planów obronnych poprzez doroczny przegląd obronności;
- powołanie stałej współpracy strukturalnej, opartej na wiążących zobowiązaniach państw członkowskich do tworzenia zdolności wojskowych;
- ustalenie propozycji dla Europejskiego Funduszu Obrony, który mógłby docelowo finansować projekty w ramach stałej współpracy strukturalnej;
- rozlokowanie grup bojowych;
- ustanowienie w Brukseli centrum dowodzenia planowania operacyjnego i prowadzenia szkoleń wojskowych;
- wzmocnienie cywilnego zarządzania kryzysami.

Jyrki KATAINEN, wiceprzewodniczący Komisji, komisarz odpowiedzialny za miejsca pracy, wzrost, inwestycje i konkurencyjność, zwrócił uwagę na potrzebę lepszego zarządzania środkami finansowymi przy zakupie sprzętu obronnego. Dodał, że obecnie państwa członkowskie marnują od 25 do 100 miliardów euro rocznie powielając swoje działania w tej dziedzinie. Problemowi ma zaradzić stworzony Europejski Fundusz Obrony, który ma trzy zadania:

- finansowanie badań związanych z obronnością. Na ten cel przeznaczono w tym roku 25 mln euro, w sumie 90 mln euro w perspektywie roku 2019;
- wsparcie wspólnego tworzenia zdolności wojskowych. Fundusz będzie wspierał projekty realizowane przez co najmniej trzy firmy z dwóch państw członkowskich. W latach 2019-2020 przeznaczono na ten cel 500 mln euro. Komisja proponuje też, aby w przyszłej perspektywie finansowej przeznaczano na ten cel miliard euro rocznie, co wygenerowałoby całkowitą sumę inwestycji w wysokości 5 mld euro;
- pomoc państwom członkowskim dokonywać wspólnych zakupów sprzętu wojskowego, co pozwoliłoby pokonać wyzwania cykli budżetowych i zmniejszyć końcową cenę dla jednego państwa członkowskiego.

Elżbieta BIENKOWSKA, komisarz odpowiedzialna za rynek wewnętrzny, przemysł, przedsiębiorczość i MŚP, podkreśliła, że nie chodzi o militaryzację Unii Europejskiej, ani o wyrwanie więcej władzy państwom członkowskim, lecz zapewnienie strategicznej autonomii Europy. W tym celu potrzebna jest konkurencyjna i nowoczesna baza

przemysłowa europejskiego sektora obronnego, a Europejski Fundusz Obronny jest narzędziem osiągnięcia tego celu.

Michael GAHLER, w imieniu Europejskiej Partii Ludowej, poparł propozycję Komisji, która wspiera wysiłki obronne państw członkowskich. Jego zdaniem nie ma potrzeby budowania armii europejskiej, lecz konieczne jest zwiększenie skuteczności wydatków i wyposażenie wojska w najnowocześniejszy sprzęt. Dzięki temu Europa stanie się atrakcyjniejszym partnerem w dziedzinie obrony dla Stanów Zjednoczonych.

Ioan Mircea PAȘCU, w imieniu Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów, poparł komunikat Komisji podkreślając, że Unia Europejską będzie inicjowała i wzmacniała współpracę między państwami członkowskimi, ale to one zachowają kontrolę nad swoją obronnością. Jego zdaniem państwa członkowskie na wschodniej flance nie są entuzjastami wzmocnienia filaru europejskiego wewnątrz NATO i wołałyby, aby współpraca między NATO a UE odbywała się na dotychczasowych regułach.

Geoffrey Van ORDEN, w imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, uznał propozycję Komisji za próbę dalszej integracji politycznej. Zwrócił też uwagę na nieprecyzyjne dane w dokumencie komisji, według którego państwa członkowskie używają m.in. 17 rodzajów czołgów, co jego zdaniem jest nieprawdą.

Hilde VAUTMANS, w imieniu Grupy Porozumienia Liberatów i Demokratów na rzecz Europy, poparła propozycję zwracając uwagę, że Europa za bardzo polega na Stanach Zjednoczonych w kwestiach obronności. Opowiedziała się za stworzeniem wspólnej europejskiej armii dodając, że przez brak współpracy w dziedzinie obronności państwa członkowskie marnują od 26 do 100 mld euro rocznie.

Neoklis SYLKIOTIS, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/ Nordycka Zielona Lewica, uznał nowy projekt obronny za początek militaryzacji Europy, co będzie miało tragiczne konsekwencje. Dodał, że Europa nie potrzebuje wydawać tyle na obronność, lecz powinna skupić się na wymiarze społecznym.

Bodil VALERO, w imieniu Grupy Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie, wypowiedziała się przeciw projektowi mówiąc, że UE wydaje rocznie ponad 200 mld euro na obronność, najwięcej na świecie po Stanach Zjednoczonych. Jej zdaniem zaangażowanie UE w obronność nie jest potrzebne, a część środków przeznaczanych na nią należy przeznaczyć na cele społeczne.

Bill ETHERIDGE, w imieniu Grupy Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej, skrytykował projekt, uznając przeznaczone na niego pieniądze za zmarnowane. Podkreślił, że państwa członkowskie powinny się skupić na zapewnieniu finansowania obronności na poziomie 2% swojego PKB.

Anna FOTYGA, z Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, zwróciła uwagę, że w kwestii Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony większość kompetencji należy do Rady i podkreśliła wagę wspólnej percepcji zagrożeń w dziedzinie bezpieczeństwa, której obecnie w UE brakuje. W tym kontekście wymieniła bezpieczeństwo energetyczne państw Europy Wschodniej.

Janusz KORWIN-MIKKE, niezrzeszony, powiedział, że siły zbrojne UE nie będą miały żadnego znaczenia wojskowego i dodał, że jego zdaniem stworzone je po to, aby „w razie czego nieść tak zwaną bratnią pomoc krajowi, który zbuntowałby się przeciwko okupacji Unii Europejskiej”.

Marek JUREK, z Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, powiedział, że prawdziwym zamiarem projektu jest integracja polityczna, a nie wspólna obrona. Dodał, że najlepszym przykładem stosunku UE do bezpieczeństwa państw członkowskich był kryzys migracyjny lub Nord Stream2.

Zdzisław KRASNODĘBSKI, z Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, powiedział, że jednym z problemów w propozycjach Komisji jest odwrócenie hierarchii zagrożeń

i dodał, że „dla bezpieczeństwa Europy największym zagrożeniem jest obecnie Rosja i próby destabilizacji kluczowych krajów Unii”. Jego zdaniem Komisja zupełnie niepotrzebnie chce rywalizować ze Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie przemysłu obronnego a projekt ten traktuje, jako narzędzie dalszej integracji politycznej. Komisja powinna skupić się na wypełnieniu zobowiązań wspólnej deklaracji warszawskiej Unia–NATO oraz decyzji Rady Europejskiej z czerwca tego roku ws. grup bojowych.

Mirosław PIOTROWSKI, z Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, podkreślił, że budowa unijnej armii szkodziłaby NATO. Realną gwarancją bezpieczeństwa krajów Unii Europejskiej jest wywiązywanie się ze zobowiązań wobec NATO, czyli przeznaczanie 2 % PKB na obronność.

Program prac Komisji Europejskiej na rok 2018

W dniu 4 lipca 2017 r. odbyła się debata nt. programu prac Komisji Europejskiej na rok 2018.

Frans TIMMERMANS, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, zwrócił uwagę, że Komisja skutecznie wypełnia 10 priorytetów ustalonych na początku mandatu. Dodał, że życie zweryfikowało plany i dlatego w obliczu zagrożenia terrorystycznego Komisja poświęca więcej uwagi kwestiom bezpieczeństwa. Obecne prace w tej dziedzinie skupiają się na osiągnięciu porozumienia ws. zwalczania prania pieniędzy oraz europejskiego systemu informacji

o podróży oraz zezwoleń na podróż. Komisja powołała też Europejski Fundusz Obrony. Jesienią Komisja przedstawi nowe wnioski dot. walki z oszustwami podatkowymi, unikania płacenia podatków, prawa przedsiębiorstw Unii Europejskiej oraz wyrobów plastikowych w kontekście strategii gospodarki o obiegu zamkniętym. Przewodniczący Juncker przedstawi Orędownie o stanie Unii w dniu 13 września 2017 r. a sam Program Prac Komisji na 2018 r. powinien po akceptacji Rady zostać przedstawiony w dniu 24 października 2017 r. W roku 2018 Komisja dalej będzie pracować nad wykonaniem 10 priorytetów i strategii wdrażających je w życie. Przy formułowaniu Programu na rok 2018 Komisja weźmie pod uwagę opinie REFIT, aby wprowadzać cele polityczne bez zbędnych komplikacji szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw. Do priorytetów na 2018 r. zaliczył Wspólny System Azylowy oraz Europejski system gwarancji depozytów. Timmermans powiedział, że podobnie jak w 2016 r. liczy na podpisanie wspólnej deklaracji Przewodniczących Rady, Parlamentu i Komisji ws. ustalonych celów i priorytetów.

József SZÁJER, w imieniu Grupy Europejskiej Partii Ludowej, powiedział, że Komisja powinna brać pod uwagę potrzeby obywateli i dlatego priorytetem powinno być zwiększenie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym. EPL chce, aby Komisja określiła priorytetowe działania pod kątem wzmocnienia konkurencyjności przemysłowej, wzmocnienia zdolności Unii i państw członkowskich do wspierania przedsiębiorczości, w tym małych i średnich przedsiębiorstw. Grupa zwraca również uwagę na bezpieczeństwo cyfrowe, interoperacyjność, ucyfrowienie sektora transportowego oraz bezpieczeństwo drogowe. EPL opowiada się za wzmocnieniem współpracy z państwami afrykańskimi pod kątem wyeliminowania pierwotnych powodów imigracji do Europy. Do innych priorytetów zaliczył bezpieczeństwo, opracowanie nowych Wieloletnich Ram Finansowych oraz

przedstawienie do czerwca 2018 r. wniosku do środków własnych Unii Europejskiej. W tym kontekście opowiedział się za uproszczeniem polityki spójności oraz Wspólnej Polityki Rolnej. **Maria João RODRIGUES**, w imieniu Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów, opowiedziała się za wdrożeniem Europejskiego Filaru Praw Socjalnych oraz inwestycje w ludzi, w tym dzieci. Do priorytetów zaliczyła respektowanie porozumień paryskich, pełną reformę rozporządzenia dublińskiego w obliczu kryzysu migracyjnego oraz wzmocnienie spójności gospodarek państw członkowskim mając na celu zahamowanie dywergencji w rozwoju państw członkowskich strefy euro. Mówiąc o środkach własnych UE, opowiedziała się za oparciem ich na podatkach od firm i emisji energii.

Anthea McINTYRE, w imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, powiedziała, że Komisja w 2018 r. powinna skupić się na poprawie konkurencyjności UE, bo jej brak doprowadził do ucieczki miejsc pracy poza granice Unii, a w konsekwencji do stagnacji w strefie euro, mniejszego wzrostu gospodarczego gdzie indziej oraz wysokiej stopy bezrobocia w Europie.

Sophia in 't VELD, w imieniu Grupy Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy, zwróciła uwagę na potrzebę wdrażania dyrektyw w życie, a jako przykład podała, uchwalaną w pośpiechu, Dyrektywę ws. danych PNR. Zaapelowała do Komisji o większą asertywność w egzekwowaniu prawa unijnego wobec państw członkowskich, zarówno w kwestii praw podstawowych UE, praworządności jak również sprawach typu „Dieselgate”. Zwróciła uwagę, że przy każdej propozycji dot. walki z terroryzmem brak jest oceny skutków regulacji. W trakcie debaty **Andrzej GRZYB**, z Europejskiej Partii Ludowej, zwrócił uwagę, że debatę nad Programem Prac Komisji będzie determinowała Biała Księga nt. przyszłości Unii, dokument ws. przyszłości budżetu UE oraz początek negocjacji w Brexitu. Za ważne kwestie uznał funkcjonowanie unii energetycznej, rozwiązania dot. Unii efektywnie korzystającej z zasobów, unię obronną, zwalczanie terroryzmu i bezpieczeństwo zewnętrzne.

Bogdan WENTA, z Europejskiej Partii Ludowej, zaapelował o rozwiązywanie pierwotnych powodów migracji poprzez wzmocnienie polityki rozwojowej w Afryce.

Krzysztof HETMAN, z Europejskiej Partii Ludowej, za dominujący temat uznał prace nad nowym budżetem unijnym po 2020 r.

Czesław SIEKIERSKI, z Europejskiej Partii Ludowej, pytał o termin przedstawienia wniosku legislacyjnego dot. nieuczciwych praktyk handlowych Zwrócił też uwagę, że przyjęcie wniosków ws. reformy Wspólnej Polityki Rolnej dot. płatności bezpośrednich, wspólnej

organizacji rynku, rozwoju obszarów wiejskich czy przepisów horyzontalnych może zostać znacznie opóźnione, co z kolej utrudni ukończenie procedury legislacyjnej przed końcem kadencji Parlamentu w 2019 r.

Prezentacja programu estońskiej prezydencji

W dniu 5 lipca 2017 r. **Jüri RATAS**, premier Estonii, przedstawił w Parlamencie Europejskim cztery priorytety estońskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej i hasło **„Zjednoczeni w równowadze”**.

Pierwszym priorytetem jest **„Otwarta i innowacyjna gospodarka europejska”** w ramach, którego prezydencja będzie wzmocniać i promować cztery wartości rynku wewnętrznego UE, którego możliwości nie zostały w pełni odkryte. Zapewni również warunki, aby założenie i prowadzenie przedsiębiorstwa w UE było jak najprostsze i pozbawione biurokracji. Będzie promować negocjacje handlowe, stworzy nowe możliwości inwestycji dla przedsiębiorstw w oparciu o stabilny sektor bankowy. Planuje też prace nad reformą prawa przedsiębiorstw UE i wydajnym systemem energetycznym, który uczyni Europę bardziej konkurencyjną.

Drugi priorytet **„Inkluzyjna i zrównoważona Europa”** ma dać odpowiedź na wyzwania technologiczne, które można nazwać „czwartą rewolucją przemysłową”, przed którymi stoi Europa. Prezydencja skupi się na modernizacji zasad pod kątem promocji mobilności zawodowej i swobodnego przepływu osób, zapewni równe szanse na rynku pracy i włączenie społeczne.

W ramach trzeciego priorytetu **„Bezpieczna i chroniona Europa”** prezydencja chce się skupić na walce z terroryzmem i zorganizowaną przestępczością, ochronie granic zewnętrznych UE poprzez polepszenie współpracy i korzystanie z nowoczesnych technologii. Ważnym wyzwaniem będzie reforma Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego. Prezydencja pragnie również wzmocnić relacje z państwami Partnerstwa Wschodniego. W dziedzinie obronności Prezydencja chce doprowadzić do zwiększenia wydatków na obronność oraz wsparcia partnerstwa UE-NATO. Prezydencja jest za pełnym wykorzystaniem istniejących możliwości: grup bojowych, stałej współpracy strukturalnej i Europejskiego Funduszu Obronnego. Prezydencja zaangażuje się w organizację szczytów Partnerstwa Wschodniego, UE- Ameryka Łacińska oraz UE- Afryka.

Ostatnim priorytetem jest „**Cyfrowa Europa i swobodny przepływ danych**”. Cyfryzacja, zdaniem Estonii, powinna stać się piątą wolnością rynku wewnętrznego. Prezydencja w ramach tego priorytetu skupi się na rozwiązaniach dot. transgranicznych usług elektronicznych, handlowych oraz 5G. Ponadto zapewni bezpieczeństwo elektroniczne w całej Europie, jak również sprzyjające środowisko dla nowych innowacyjnych usług. Prezydencja razem z Austrią i Bułgarią chce wprowadzić Cyfrowy Jednolity Rynek do 2018 r. Ratas przyznał, że prezydencja będzie też musiała zajmować się Brexitem, ale nie pozwoli, aby negocjacje zdominowały jej prace.

Andrus ANSIP, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, odpowiedzialny za jednolity rynek cyfrowy, powiedział, że Estonia na swoją prezydencję czekała 13 lat i przypada ona w najlepszym dla niej momencie, gdyż nadchodzące półrocze jest kluczowe dla cyfryzacji europejskiej gospodarki. Estonia wraz z Austrią i Bułgarią zobowiązała się do osiągnięcia porozumienia ws. 35 propozycji dot. cyfryzacji przedstawionych przez Komisję od listopada 2014 r., co jest istotne, jeśli UE ma skorzystać z 415 mld euro, które ma wygenerować stworzenie jednolitego rynku cyfrowego. Zdecydowanie poparł też plany prezydencji ws. wprowadzenia usługi 5G, która powinna być dostępna we wszystkich większych miastach UE do 2020 r. Ocenia się, że 5G pomoże stworzyć 2,39 mln nowych miejsc pracy i przyniesie zyski rządu 149 mld euro rocznie. Komisarz zwrócił też uwagę na perspektywy bezpieczeństwa cyfrowego i dodał, że tylko w zeszłym roku odnotowano dziennie 4 tys. ataków usiłujących przejąć kontrolę nad komputerem (*ransomware*), co oznaczało wzrost o 300 % do roku poprzedniego.

Tunne KELAM, w imieniu Grupy Europejskiej Partii Ludowej, powiedział, że Estonia, jako państwo nieobciążone problemami wewnętrznymi może dobrze spełnić rolę bezstronnego mediatora. Przesłanie o „cyfryzacji i przepływie danych” uznał za powrót do unijnych wartości. Podkreślił zaangażowanie Estonii w Partnerstwo Wschodnie, które jest priorytetem w jej polityce zagranicznej. Podkreślił wagę Unii w stabilizacji bezpieczeństwie regionu i dodał, że zdaniem niektórych, gdyby państwa bałtyckie i Polska nie weszły do Unii w 2004 r., teraz dzieliłyby los Ukrainy, której należy pomóc.

Marju LAURISTIN, w imieniu Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów, powiedziała, że Estonia już w 1997 r. rozpoczęła prace nad cyfryzacją w ramach programu „Skok tygrysa”. Teraz nadszedł czas prezydencji i wdrożenia rewolucji cyfrowej w Europie, która doprowadzi do powstania nowego rodzaju usług, nowego rodzaju dobrobytu i nowego zaangażowania

społecznego jednostek, które będzie budowało zaufanie. Podkreśliła, że wobec zbliżenia Rosji

i Chin, co dzieje się w Turcji, to Europa jest strażnikiem demokracji i dodała, że Estończycy, podobnie jak Łotysze, Litwini i Polacy znają cenę wolności.

Roberts ZĪLE, w imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, poparł priorytety Estonii, w szczególności dot. współpracy UE-NATO w dziedzinie bezpieczeństwa. Mówiąc o cyfryzacji zwrócił uwagę, że estoński program *e-residency* mógłby być pomocny w przypadku negatywnego zakończenia negocjacji dot. Brexitu.

Andrzej GRZYB, z Europejskiej Partii Ludowej, zaapelował do prezydencji estońskiej o respektowanie traktatowych zasad pomocniczości i proporcjonalności i realizowanie polityki wschodniej.

Rezolucja ws. zawieszenia negocjacji akcesyjnych z Turcją

W dniu 6 lipca 2017 r. Parlament Europejski przyjął 477 głosami za, przy 64 przeciw i 97 wstrzymujących się rezolucję wzywającą do formalnego zawieszenia negocjacji akcesyjnych z Turcją w razie wdrożenia pakietu konstytucyjnego bez zmian. Za rezolucją opowiedzieli się posłowie z większości państw; wstrzymali się w posłowie z Węgier (13/17), Bułgarii (7/14), Cypru (5/5). Parlament w rezolucji zwraca uwagę, że działania podjęte przez władze tureckie w czasie stanu wyjątkowego wprowadzonego po próbie zamachu stanu mają negatywny wpływ na podstawowe wartości w tym kraju. Parlament potępia grupowe zwolnienia z pracy urzędników służby cywilnej, sędziów, policjantów, aresztowania dziennikarzy, przedstawicieli środowiska akademickiego i parlamentarzystów, znęcanie się nad więźniami oraz tolerowanie tortur. Potępia również prezydenta Erdoğan za poparcie dla przywrócenia karty śmierci oraz za oskarżenia wobec niektórych przywódców Unii za „praktyki nazistowskie”. Parlament ubolewa nad uwięzieniem 11 posłów z kurdyjskiej Ludowej Partii Demokratycznej, w tym jej współprzewodniczących F. Yuksedağ i S. Demirtaşa, jednego posła z partii kemalistowskiej oraz 85 kurdyjskich burmistrzów. Potępia również atak na wolność prasy, zwracając uwagę, że zamknięto ponad 170 mediów, w tym prawie wszystkie w języku kurdyjskim, zablokowano swobodny dostęp do Wikipedii, uwięziono ponad 150 dziennikarzy, a Turcja w indeksie wolności słowa zajmuje 155 miejsce na 180 krajów. Parlament wyraża obawy, co do sytuacji w zamieszkałej przez Kurdów, południowo-

wschodniej części Turcji, gdzie wprowadzono zbiorowe kary i zabito ponad dwa tysiące osób, a wysiedlono około pół miliona. Na tym obszarze prokuratorzy odmawiają wszczynania dochodzeń ws. zabójstw, a obowiązująca ustawa antyterrorystyczna nr 6722 przyjęta w 2016 r. przyczynia się do stworzenia atmosfery „systemowej bezkarności” dla sił bezpieczeństwa. Parlament potępia również prześladowania chrześcijan i alewitów, które mają formę ataków werbalnych i fizycznych oraz ich stygmatyzację w szkołach. Ponadto wzywa również władze tureckie do zaprzestania wywłaszczeń i zajmowania kościołów.

Rezolucja: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0306+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Powołanie komisji specjalnej ds. terroryzmu

W dniu 6 lipca 2017 r. Parlament Europejski powołał na 12 miesięcy komisję specjalną, która będzie badać, analizować i oceniać skalę zagrożenia terrorystycznego w Europie. Zajmie się też analizą potencjalnych błędów i nieprawidłowości, które umożliwiły niedawne ataki terrorystyczne poprzez gromadzenie i analizowanie informacji, jakimi dysponowały służby wywiadowcze państw członkowskich. W jej skład wejdzie 30 posłów. Decyzję poparło 527 posłów, przeciw było 73, a 36 wstrzymało się.

Zgody i rezolucje

Ponadto Parlament Europejski wyraził zgodę na:

- Umowę ramową między Unią Europejską a Kosowem dotyczącą ogólnych zasad uczestnictwa Kosowa w programach unijnych

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0276+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

oraz przyjął m.in. następujące rezolucje:

- Normy europejskie dla XXI wieku <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0278+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Rola turystyki związanej z rybołówstwem w dywersyfikacji rybołówstwa <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0280+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Terminy przedawnienia odnoszące się do wypadków drogowych <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0281+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Wspólne minimalne normy w postępowaniu sądowym <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0282+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Dłuższy cykl życia produktów: korzyści dla konsumentów i przedsiębiorstw <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0287+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Reakcja na naruszenia praw człowieka w kontekście zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym ludobójstwa

- <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0288+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Prywatne firmy ochroniarskie
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0289+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Warunki pracy i niepewność zatrudnienia
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0290+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Umowa o dialogu politycznym UE - Kuba
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0297+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Wzrost zachorowań w Europie na HIV/AIDS, gruźlicę oraz wirusowe zapalenie wątroby typu C
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0301+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Mandat do trilogu ws. budżetu na 2018 r.
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0301+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0303+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Zalecenia dla Rady ws. 72. Sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0303+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Opracowanie ambitnej strategii przemysłowej UE
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0305+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0311+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>
- Wspieranie spójności w regionach najbardziej oddalonych
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0316+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

Oprac. W. Kuźma, Bruksela 12 lipca 2017 r.